

H O T Ă R Ă R E A nr. 1-129/2026
cu privire la examinarea contestației formulate de Boris Banuh împotriva
Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-112/2025 din 24.10.2025, emisă
în privința procurorului Mircea Ciobanu

30 aprilie 2026

municipiul Chișinău

Examinând în ședință deschisă, în procedură scrisă, contestația formulată de Boris Banuh împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-112/2025 din 24.10.2025, audiind informația prezentată de către domnul Andrei Cebotari, Consiliul Superior al Procurorilor –

C O N S T A T Ă :

Prin Hotărârea nr. 3-112/2025 din 24.10.2025, Colegiul de disciplină și etică a respins, ca neîntemeiată, contestația formulată de Roman Banuh împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 13.09.2024.

La data de 24.11.2025, în corespondența instituțională a Consiliului Superior al Procurorilor a fost înregistrată contestația depusă de Boris Banuh împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-112/2025 din 24.10.2025, prin care s-a solicitat anularea acesteia și examinarea pretinselor încălcări admise de procurorul Mircea Ciobanu.

I. Circumstanțele reflectate în sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară

La data de 31.01.2024, Roman Banuh a înaintat o sesizare către Consiliul Superior al Procurorilor, invocând pretinse abateri disciplinare comise de procurorul din cadrul Procuraturii municipiului Chișinău, Oficiul Principal, Mircea Ciobanu, în procesul de gestionare a cauzei penale nr. xxxxxxxxxxxx.

În cuprinsul sesizării s-a indicat că, la data de 12.03.2019, Procuratura Anticorupție a dispus pornirea urmăririi penale în cauza penală nr. xxxxxxxxxxxx, în temeiul existenței unei bănuieli rezonabile privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Codul penal.

Ulterior, la data de 30.09.2022, procurorul Mircea Ciobanu a emis o ordonanță prin care a dispus scoaterea de sub urmărire penală a bănuitului Xxxxxx Xxxxxx, reținând că acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Codul penal, precum și clasarea procesului penal în cauza nr. xxxxxxxxxxxx.

Autorul sesizării a susținut că actul procedural emis nu ar corespunde cerințelor minime de formă și fond, întrucât nu ar conține o motivare suficientă, de natură să justifice soluția adoptată, ceea ce ar afecta legalitatea acestuia și ar avea repercusiuni asupra drepturilor și intereselor părții vătămate.

De asemenea, petiționarul a invocat faptul că procurorul nu ar fi întreprins toate măsurile procesuale necesare pentru o examinare completă și obiectivă a cauzei, efectuând, în opinia sa, o investigație incompletă, care a condus la concluzii premature și neîntemeiate privind clasarea cauzei penale.

În susținerea acestor afirmații, s-a reținut că, deși procurorul Nicu Șendrea, în temeiul art. 52 alin. (2) pct. 1 din Codul de procedură penală, a emis 24 de indicații

procesuale, doar o parte dintre acestea ar fi fost executate de către organul de urmărire penală.

Totodată, autorul sesizării a menționat că, potrivit unei note informative din 31.10.2020, procurorul adjunct al procurorului-șef al Procuraturii municipiului Chișinău, Adrian Popenco, ar fi constatat că nu a fost respectat termenul rezonabil al urmăririi penale, întrucât, în perioada martie–octombrie 2020, nu ar fi fost efectuată nicio acțiune de urmărire penală.

În temeiul art. 45 alin. (1) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, sesizarea a fost transmisă, conform competenței, Inspecției procurorilor, pentru examinarea circumstanțelor invocate.

II. Circumstanțe stabilite în cadrul verificării sesizării disciplinare de către Inspecția procurorilor

Prin decizia din 13.09.2024, Inspecția procurorilor a dispus respingerea, ca vădit neîntemeiată, a sesizării înaintate de Roman Banuh, referitoare la pretinse acțiuni sau inacțiuni ilegale ale procurorului din cadrul Procuraturii municipiului Chișinău, Oficiul Principal, Mircea Ciobanu, reținând lipsa unor fapte care ar putea constitui abateri disciplinare.

În cadrul procedurii de verificare prealabilă, Inspecția procurorilor a constatat că sesizarea formulată nu conține referiri la fapte susceptibile de a întruni elementele constitutive ale abaterilor disciplinare, în sensul art. 38 din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, ci exprimă, în esență, dezacordul autorului față de anumite acțiuni și soluții procesuale adoptate de procuror, aspecte care, potrivit cadrului legal, sunt supuse controlului ierarhic superior și controlului judecătoresc.

Potrivit art. 44 alin. (3) din Legea nr. 3/2016, sesizarea în care sunt invocate fapte ce nu fac referire la abateri disciplinare se consideră vădit neîntemeiată. În aceste condiții, Inspecția procurorilor a apreciat că sesizarea depusă de Roman Banuh, vizând pretinse acțiuni sau inacțiuni ilegale ale procurorului Mircea Ciobanu, se încadrează în această ipoteză legală.

Nefiind de acord cu soluția adoptată, la data de 09.10.2025, Roman Banuh a depus o contestație, solicitând anularea deciziei Inspecției procurorilor și atragerea procurorului Mircea Ciobanu la răspundere disciplinară.

În motivarea contestației, autorul a susținut că Inspecția procurorilor nu ar fi examinat în mod efectiv plângerea depusă, limitându-se la preluarea explicațiilor oferite de procuror cu privire la lipsa încălcărilor, fără a realiza o analiză proprie a pretinselor abateri disciplinare, ceea ce, în opinia sa, ar afecta caracterul complet și imparțial al examinării.

III. Constatările Colegiului de disciplină și etică

Prin Hotărârea nr. 3-112/2025 din 24.10.2025, Colegiul de disciplină și etică a respins contestația depusă de Roman Banuh împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 13.09.2024 ca fiind neîntemeiată.

Colegiul de disciplină și etică a constatat că Inspecția procurorilor în mod corect a apreciat asupra caracterului vădit neîntemeiat al sesizării depuse de către Roman Banuh, în care nu se face referire la fapte de natură a angaja răspunderea disciplinară a procurorului Mircea Ciobanu, dar se prezintă un simplu dezacord cu ordonanța privind clasarea procesului penal nr.xxxxxxxxxx, care, în baza prevederilor legale, cade sub incidența controlului judecătoresc.

Totodată, Colegiul a reținut că dezacordul cu rezultatul examinării plângerii de către procuror nu poate servi drept temei pentru tragerea la răspundere disciplinară, cu atât mai mult că în condițiile prevederilor legii cu privire la Procuratură și ale Codului de procedură penală, activitatea procurorului poate fi supusă controlului din partea procurorului ierarhic superior și a instanței judecătorești, ceea ce și a fost realizat în speța în cauză.

În aceeași ordine de idei, Colegiul a subliniat faptul că nu examinează legalitatea însăși a actelor dispuse în cadrul examinării urmăririi penale, reprezentării acuzării în instanță, dar verifică și se expune asupra modului în care decide un procuror să acționeze într-o speță concretă și corespunderea acestui mod legilor și actelor normative în vigoare ce reglementează conduita profesională a procurorului.

În consecință, analizând materialele cauzei disciplinare, Colegiul de disciplină și etică a concluzionat că contestația lui Roman Banuh este una neîntemeiată.

IV. Circumstanțele și motivele expuse în contestație

La data de 24.11.2025, în corespondența instituțională a Consiliului Superior al Procurorilor a fost înregistrată contestația depusă de Boris Banuh împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-112/2025 din 24.10.2025, prin care acesta a solicitat anularea actului contestat și examinarea pretinselor încălcări admise de procurorul Mircea Ciobanu.

În motivarea contestației, autorul a invocat caracterul formal și nelegal al hotărârii Colegiului de disciplină și etică, susținând că aceasta nu ar fi analizat în mod efectiv toate circumstanțele expuse în sesizarea și contestația depuse.

Totodată, contestatarul a susținut că soluția emisă de procurorul Mircea Ciobanu ar ignora atât obligațiile procesuale ce îi revin, cât și standardele de diligență și responsabilitate profesională consacrate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia organul de urmărire penală are obligația de a desfășura o investigație efectivă, orientată spre stabilirea adevărului. În opinia sa, o investigație caracterizată prin inacțiuni îndelungate și lipsă de diligență ar echivala cu o încălcare a dreptului la un proces echitabil și a dreptului de proprietate.

De asemenea, autorul contestației a arătat că procurorul nu ar fi examinat probe existente la dosar și nu ar fi întreprins demersuri pentru identificarea unor probe suplimentare necesare soluționării cauzei, apreciind că ordonanța emisă este insuficient motivată și adoptată cu ignorarea obligației de a administra probele în mod complet, obiectiv și imparțial.

În același context, contestatarul a invocat că procurorul ierarhic superior ar fi constatat, prin note informative, deficiențe în gestionarea cauzei penale, fără ca acestea să fie înlăturate ulterior de către procurorul de caz, deși acesta ar fi avut cunoștință despre ele.

Totodată, s-a susținut că admiterea de către judecătorul de instrucție a plângerilor formulate în temeiul art. 299¹ și art. 313 din Codul de procedură penală ar constitui o confirmare a nelegalității soluțiilor adoptate de procuror, fiind invocate încălcări care, în opinia autorului, depășesc sfera unor simple omisiuni și ar reprezenta abateri grave, cu consecințe asupra drepturilor părții vătămate și asupra interesului public privind investigarea faptelor penale.

În final, contestatarul a susținut că pasivitatea procurorului ar fi contribuit la tergiversarea excesivă a urmăririi penale, ceea ce ar fi condus la agravarea situației

părții vătămate și la dificultăți în recuperarea prejudiciului, afectând în mod semnificativ drepturile și interesele acesteia.

V. Procedura în cadrul Consiliului Superior al Procurorilor

Potrivit Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, act instituțional aprobat prin Hotărârea nr.1-420/2025 din 11.12.2025, contestațiile împotriva deciziilor Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare sau de respingere a sesizării ca vădit neîntemeiată, menținute de Colegiul de disciplină și etică, sunt soluționate de Consiliul Superior al Procurorilor în procedură scrisă, în baza actelor existente în dosarul procedurii disciplinare și a eventualelor probe suplimentare depuse până la data ședinței în care se examinează contestația respectivă, fără citarea părților, cu respectarea dreptului acestora de a fi informate și de a prezenta, într-un termen stabilit, poziții scrise și probe suplimentare, iar Inspecția procurorilor are obligația de a înainta o referință asupra contestației.

Respectiv, părțile au fost informate despre examinarea contestației în procedură scrisă și li s-a acordat un termen, până la ședința Consiliului, pentru depunerea probelor suplimentare.

Contestatarul Boris Banuh nu a prezentat Consiliului probe noi și nu a clarificat calitatea sa procesuală, sub aspectul diferenței de identitate între titularul contestației și, respectiv, titularul sesizării.

Procurorul Mircea Ciobanu și-a expus poziția, printr-o referință, asupra argumentelor invocate în contestație, menționând că susținerile recurentului au un caracter declarativ, nefiind confirmate de materialele administrate în cadrul controlului efectuat de Inspecția procurorilor, și reprezintă, în esență, un dezacord față de actele procesuale adoptate în cadrul urmăririi penale, inclusiv față de cele emise în procedura controlului ierarhic.

În acest sens, a subliniat că simpla existență a unor opinii diferite de cea a organului de urmărire penală nu constituie, prin ea însăși, un temei suficient pentru inițierea unei proceduri disciplinare.

Totodată, procurorul a apreciat ca fiind întemeiate concluziile Colegiului de disciplină și etică, potrivit cărora Inspecția procurorilor a evaluat în mod corect caracterul vădit neîntemeiat al sesizării formulate de Roman Banuh, aceasta neconținând fapte de natură să justifice angajarea răspunderii disciplinare a procurorului Mircea Ciobanu, ci reflectând un simplu dezacord al autorului față de ordonanța de clasare a procesului penal, aspect care, potrivit cadrului legal, se circumscrie controlului judecătoresc.

Inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, Igor Eșanu a prezentat o referință în care a susținut temeinicia deciziei emise.

Totodată, s-a reținut că, în contestația formulată, petiționarul nu a invocat argumente concrete sau critici punctuale la adresa Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-112/2025 din 24.10.2025, limitându-se, în esență, la reiterarea argumentelor expuse anterior în sesizarea disciplinară și în contestația împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 13.09.2024. Aceste susțineri reflectă, în realitate, un dezacord față de actele procesuale adoptate de procurorul Mircea Ciobanu în cadrul urmăririi penale, soluții care, potrivit cadrului legal, sunt supuse controlului ierarhic superior și controlului judecătoresc.

Concomitent, inspectorul a menționat că, deși ordonanța procurorului Mircea Ciobanu din 30.09.2022, precum și ordonanța procurorului ierarhic superior privind respingerea plângerii formulate în temeiul art. 299¹ din Codul de procedură penală, au fost ulterior anulate prin hotărâre judecătorească, această soluție nu s-a întemeiat pe constatarea unor încălcări ale normelor imperative sau a caracterului ilegal al unor acțiuni procesuale, ci exclusiv pe concluzia instanței potrivit căreia investigația nu a fost una completă.

În consecință, în lipsa unor argumente apte să răstoarne concluziile reținute în Hotărârea Colegiului de disciplină și etică, Inspekția procurorilor a solicitat respingerea contestației formulate de Boris Banuh, ca fiind neîntemeiată.

VI. Motivarea soluției Consiliului Superior al Procurorilor

Consiliul Superior al Procurorilor, analizând contestația formulată de Boris Banuh, argumentele invocate în susținerea acesteia, poziția reprezentantului Inspekției procurorilor, precum și materialele cauzei și aspectele relevante ale procedurii disciplinare, concluzionează asupra necesității respingerii contestației, reținând mai multe considerente de ordin legal și procedural.

În acest sens, Consiliul reține că Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-112/2025 din 24.10.2025 a fost adusă la cunoștință cet. Roman Banuh, în calitate de titular al sesizării și al contestației împotriva deciziei Inspekției procurorilor, prin intermediul Î.S. „Poșta Moldovei”.

La data de 24.11.2025, în corespondența instituțională a Consiliului a fost înregistrată o contestație împotriva acestei hotărâri, formulată de o persoană terță, Boris Banuh, fără ca aceasta să fie însoțită de acte care să confirme împuternicirile de reprezentare.

Sub aspectul titularilor dreptului de a formula contestații, Consiliul reține dispozițiile art. 85 alin. (3) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, potrivit cărora hotărârile Colegiului de disciplină și etică pot fi contestate la Consiliul Superior al Procurorilor, în termen de 15 zile lucrătoare de la pronunțare, de către persoana vizată, autorul sesizării sau Inspekția procurorilor. În speță, titular al sesizării este Roman Banuh.

De asemenea, în conformitate cu art. 45 alin. (1) din Codul administrativ, persoanele fizice participă la procedura administrativă personal sau prin reprezentanți, iar potrivit art. 46 alin. (1) și (2) din același act normativ, reprezentarea se realizează în baza unei procuri sau a unei împuterniciri valabile, care trebuie prezentată la solicitare.

În aceste condiții, Consiliul constată că Boris Banuh nu a indicat calitatea în care a formulat contestația, nu a precizat natura raporturilor sale cu titularul sesizării și nu a prezentat niciun înscris care să ateste existența unui raport juridic de reprezentare. Or, simpla formulare a unei contestații, în absența unei împuterniciri legale, nu este suficientă pentru a conferi calitate procesuală activă.

Prin urmare, în lipsa unei procuri, a unui mandat expres sau a oricărui alt act care să confirme împuternicirea legală de reprezentare, nu poate fi recunoscută legitimitatea acțiunii exercitate de Boris Banuh în numele titularului sesizării, ceea ce atrage lipsa calității sale de subiect îndreptățit să formuleze contestația.

Consiliul subliniază caracterul imperativ al normelor legale incidente, care impun respectarea strictă a condițiilor privind reprezentarea în procedura administrativă. Exercițarea drepturilor procedurale trebuie realizată cu bună-

credință și cu respectarea cerințelor legale, inclusiv a celor referitoare la dovedirea calității procesuale.

În același timp, Consiliul reține că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul de acces la o instanță nu este unul absolut, iar părțile au obligația de a manifesta diligență în exercitarea drepturilor lor procedurale și de a respecta cerințele legale aplicabile.

Raportând aceste principii la circumstanțele cauzei, Consiliul constată că neprezentarea de către Boris Banuh a unor dovezi privind împuternicirea de reprezentare determină imposibilitatea recunoașterii calității sale procesuale și, implicit, lipsa dreptului de a formula contestația în numele titularului sesizării.

În consecință, Consiliul Superior al Procurorilor decide respingerea contestației formulate de Boris Banuh și menținerea hotărârii contestate, ca fiind legală și întemeiată.

Pornind de la raționamentele expuse *supra*, urmare a exprimării votului de către membrii Consiliului Superior al Procurorilor prezenți la ședință, cu 7 voturi „pro ” și 0 voturi „contra ”, în temeiul art.37, art.70 alin. (1) lit. f), art.77, art. 86 alin.(3) lit. a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură; Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, Consiliul Superior al Procurorilor-

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge contestația formulată de Boris Banuh, cu menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-112/2025 din 24.10.2025.

2. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, www.csp.md, directoriul *Hotărâri*.

3. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.

**Președinta interimară a
Consiliului Superior al Procurorilor**

semnat

Elena ROȘIOR